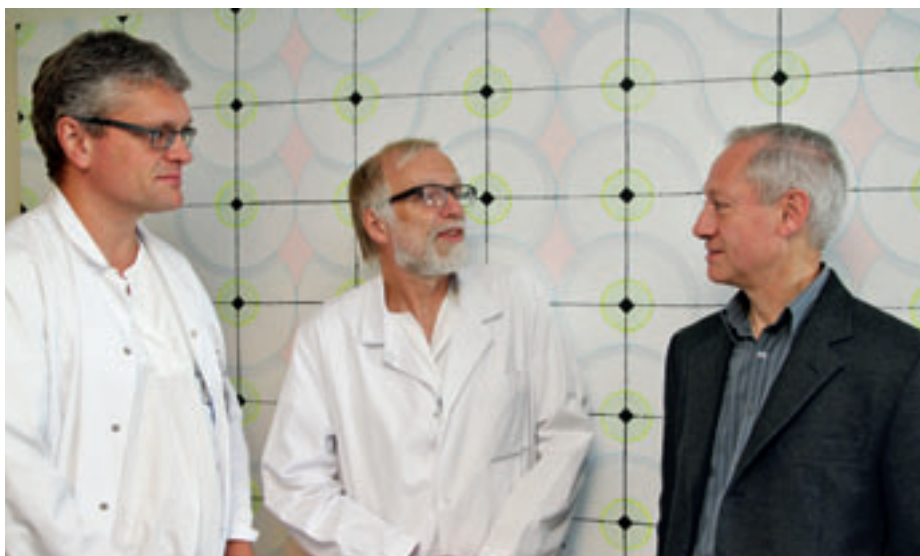

Norsk forskning. Er du i ferd med å publisere eller har du nylig publisert i et internasjonalt tidsskrift? Tips oss erlend.hem@medisin.uio.no

Øyvind Hjertner (til venstre), Anders Waage og Peter Fayers. Foto Christina Yvonne Olsen, St. Olavs hospital

Thalidomid bedrer overlevelse ved myelomatose

Tilleggsbehandling med thalidomid gir økt overlevelse hos pasienter med myelomatose, viser metaanalyse ledet av norske forskere.

I 1999 ble det vist at thalidomid kunne være effektivt hos opptil 30 % av pasienter med tilbakefall etter myelomatose. Dette noe overraskende funnet førte til at det ble utført flere randomiserte studier for å sammenlikne melphalan/prednison med melphalan/prednison/thalidomid som førstelinjebehandling ved myelomatose. En nordisk studie av 362 pasienter viste at thalidomid ga en økning i antall gode responser, men ikke økt overlevelse (1). At man ikke oppnådde økt overlevelse skyldes trolig at studien inkluderte mange eldre med dårlig allmenntilstand, som har mindre nytte av thalidomid. Liknende studier ble også gjort i Italia, Frankrike, Nederland og Tyrkia, hvor resultatene sprikte fra ingen til betydelig forlengelse i totaloverlevelse. Norske forskere har nå ledet arbeidet med en metaanalyse av alle studiene (2).

– Vi avtalte tidlig, med de andre studiegruppene, å gjøre en metaanalyse, og dette ble enda viktigere da de enkelte studiene viste sprikende resultater. Siden vi utførte metaanalysen i samarbeid med studiegruppene hadde vi tilgang til primærdataene, i motsetning til de fleste metaanalyser som bruker aggregerte data fra publiserte studier, sier Anders Waage, avdelingsoverlege og professor ved Avdeling for blodsykdommer, St. Olavs hospital.

– Metaanalysen viste en signifikant forlengelse i både progresjonsfri overlevelse og totaloverlevelse på 6,5 måneder. Dette resultatet fremkom til tross for at mange

pasienter måtte avslutte behandlingen på grunn av bivirkninger. Vi har kommet til konklusjonen på ti års arbeid med thalidomid, og er tilfredse med å ha oppnådd en bedring i pasientbehandlingen, sier Waage.

Forskning på myelomatose

Begge artiklene er resultat av internasjonale samarbeidsprosjekter ledet av Anders Waage og Peter Fayers, professor i statistikk ved Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet, som begge var forfattere av metaanalysen. I artikkelen utgående fra den nordiske thalidomidstudien var det ti medforfattere fra sykehus i Norge, inkludert blant andre Øyvind Hjertner, St. Olavs hospital og Einar Haukås, Stavanger universitetssykehus. Myelomatosegruppen i Trondheim har drevet translasjonsforskning og klinisk forskning på myelomatose i over 15 år.

Erlend T. Aasheim

erlend.aasheim@legeforeningen.no
Tidsskriftet

Litteratur

1. Waage A, Gimsing P, Fayers P et al. Melphalan and prednisone plus thalidomide or placebo in elderly patients with multiple myeloma. *Blood* 2010; 116: 1405–12.
2. Fayers PM, Palumbo A, Hulin C et al. Thalidomide for previously untreated elderly patients with multiple myeloma: meta-analysis of 1685 individual patient data from six randomized clinical trials. *Blood* 2011; 118: 1239–47.

Artikkelen publisert først på nett 22.9. 2011.

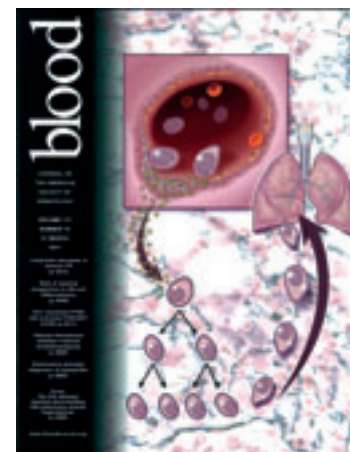
Ordforklaringer

Myelomatose: Kreftsykdom med utgangspunkt i plasmaceller i beinmargen, også kalt beinmargskreft. Myelomatose gir ofte uttalte skjelettskader og smerter.

Thalidomid: Medikament som på 1950-tallet ble lansert som sovemedisin spesielt velegnet for gravide, men som viste seg å gi store foster-skader. I dag benyttes thalidomid som ledd i førstelinjebehandlingen ved myelomatose i Europa og USA, men ikke ved andre kreftformer.

Randomisert klinisk studie: Behandlingsstudie hvor pasienter som har gitt samtykke til å delta, fordeles til en av flere ulike behandlinger ved loddtrekning. Hensikten er å finne ut hvilken av behandlingene som er best.

Metaanalyse: Samlet statistisk analyse av flere studier hvor man har studert samme problemstilling.

Artiklene ble publisert i det prestisjetunge tidsskriftet *Blood* (www.bloodjournal.org).